

det ærede Medlem fra Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) angaaende Samraadet om Støtte til vore danske Kolonisationer paa oversøiske Pladser. Det er et Spørgsmaal, [jeg har haft fremme i Pressen for Aar tilbage, og som jeg ogsaa har omtalt tidligere her, og jeg kan i et og alt forlade Punktet med varm Tilslutning til, hvad det ærede Medlem har sagt; og i Haabet om, at Ønskeligheden af en saadan Understøttelse ogsaa maa staa klar for de ærede Medlemmer af Finansudvalget, vil jeg omtale 2det Stykke af § 2 i Loven og det dertil knyttede Ændringsforslag, nemlig Nr. 3 til § 2.

Dette Ændringsforslag er stillet af det ærede Medlem fra Odense (Martin Madsen Halsted), er subsidiært tiltraadt af de ærede Medlemmer af Socialdemokratiet og gaar ud paa, at 2det Stykke af § 2 udgaar. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse dette Stykke, der lyder saaledes: „Gesandterne føre Tilsyn med Konsulaterne i Landet, for saa vidt de stedlige Forhold tillade det. Selve Overledelsen af den konsulære Repræsentation kan af Udenrigsministeren paalægges dem, naar og i saadant Omfang, som det findes foreneligt med praktiske Hensyn.“ Her søger man at bringe Konsulaterne ind under Gesandtskabernes Tilsyn, Kontrol og Ledelse. Jeg anser det for højt uheldigt. For det første vil det fremme den Retning, som ønsker at smelte de to Karriærer sammen. Jeg har allerede ved første Behandling gjort opmærksom paa, at jeg er en bestemt Modstander deraf, og jeg er det, fordi de have helt forskellige Virkefelter, og fordi det vil virke ødelæggende, navnlig paa Konsulatkorpset, dersom man lægger det ind under Diplomat-korpset. Diplomatkonsulen bliver en naragtig Figur, som alle fornuftige Konsuler kun le ad. Men dernæst er der ogsaa andre Grunde, hvorfor jeg vil bede ærede Medlemmer i nogen Udstrækning at stemme for dette Ændringsforslag.

Se vi, hvorledes Udvalgets store Flertal stiller sig overfor Spørgsmaalet om Gesandternes Kompetence med Hensyn til Forretninger, der vedrøre Erhvervslivet, finde vi Svaret i følgende Udtalelser i Betænkningen — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det —: „Udvalgets store Flertal ønsker at bevare vort Diplomatvæsen, og at man ved en Reform paa dette Omraade ikke skal gaa til at ombytte Gesandtskaberne med Konsulater, men derimod søge gennem Or-

ganisation og Personalets Uddannelse at bidrage til, at ogsaa den diplomatiske Repræsentation i højere Grad end hidtil kan blive til Støtte for dansk Næringsliv.“ Og det hedder længere nede: „Det er klart, at jo bedre Gesandterne ere i Forstaaelse med Udviklingen indenfor de forskellige Grene af Næringslivet, desto bedre Betingelser ville de sidde inde med til at kunne føre disse Forhandlinger paa en for Erhvervslivet tilfredsstillende Maade.“ Her forudsættes jo, at Gesandterne for Tiden forstaa sig mindre godt paa Erhvervslivets Sager; og efter deres hele Uddannelse og Embedsgerning kan det jo ikke være andet. Man ønsker i saa Henseende at løfte deres Indsigt, og deri kan jeg være fuldstændig enig; jeg har netop udtalt mig rosende om Forslagene til Udvikling af de Studier og de Krav, man forlangte for at give en Mand Adgang til diplomatisk eller konsulær Virksomhed; men der forudsættes jo her, hvad der er ganske naturligt, at Gesandterne ere ringere i Henseende til Indsigt i Erhvervslivets Ting end Konsulaterne. Konklusionen af denne Præmis er nu alligevel efter Forslaget den, at man vil sætte Gesandterne til at føre Overopsyn med og have Overledelsen af Konsulaterne. Dette synes jeg ikke, der er Mening i. Det gaar ganske vist undertiden saadan i Livet, at den mindre indsigtfulde bliver sat til at føre Tilsyn med den mere indsigtfulde; men det var dog ikke noget, man skulde slaa fast ved Lov, og det sker, saa vidt jeg kan se, her. Desuden virker det henimod den Sammenblanding, som jeg er en saa bestemt Modstander af. Jeg ved ikke, hvor snævre Partibaandene ere i andre Partier; men mig forekommer det, at man meget godt kan høre til et Parti eller en Gruppe og saa paa et sagligt Punkt stemme anderledes, end dette Parti eller denne Gruppe i Almindelighed gør, og her er virkelig Grund til det. Jeg vil derfor anmode ærede Medlemmer, ogsaa af andre Partier, om i videst mulig Udstrækning at stemme for Ændringsforslag Nr. 3 til § 2, og jeg vil tillade mig at anmode den højtærede Formand om at sætte det under særlig Afstemning.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om § 39, der angaar Gebyrerne, og hvor jeg vil forbeholde mig at foranledige, at det ærede Medlem af Udvalget, som tilhører vor Gruppe, ved tredje Behandling eventuelt stiller et Ændringsforslag. Denne § 39 gaar ud paa, at Gebyrerne skulle tilfalde Staten, med nogle Undtagelser staa-